

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.536 van 23 april 2003
in de zaak A. 119.269/VII-26.247**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat F. VAN ROYEN,
 kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
 Joseph Lonckestraat 50

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 5 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 maart 2002 tot weigering van regularisatie en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 april 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel; dat de verwerende partij ter terechtzitting geen gegevens heeft aangebracht die de conclusies van het auditoraatsverslag tegenspreken;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 25 januari 2000 heeft de verzoekende partij een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. De verzoekende partij werd door de Commissie voor Regularisatie op 11 oktober 2001 gehoord.

1.3. De eerste Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft op 18 oktober 2001 een ongunstig advies verleend betreffende de aanvraag van de verzoekende partij. Dit advies is gemotiveerd als volgt:

"Overwegende dat verzoeker zijn identiteit naar behoren aantoont;

Overwegende dat verzoeker zijn aanvraag tot regularisatie baseert op art.2.4 van de Wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk;

Overwegende dat uit het dossier en het verhoor ter zitting blijkt dat verzoeker op 1 oktober 1999 in België verbleef; dat uit het dossier blijkt dat er op dat ogenblik brieven werden verzonden naar verzoeker in België zodat kan vermoed worden dat verzoeker inderdaad op dat ogenblik in het Rijk verbleef;

Overwegende dat verzoeker minstens sedert 1997 in België is; dat hij op dat ogenblik in België werd aangetroffen en een bevel heeft gekregen om het land te verlaten;

Overwegende dat de Regularisatiecommissie moet vaststellen dat hoewel verzoeker beweert sedert 1994 in België te zijn, hieromtrent geen enkel dienstig stuk kan voorleggen; dat tussen de talrijke bankuittreksels geen enkel document de periode,

1994-1996 betreft; dat verzoeker bijgevolg niet aantoonst aan de voorwaarde te voldoen dat hij sedert meer dan zes jaar in België verblijft;

Overwegende dat verzoeker wel blijkt geeft van voldoende duurzame bindingen met België; dat verzoeker over een voldoende kennis van de Nederlandse taal blijkt geeft; dat verzoeker actief is op de arbeidsmarkt;"

1.4. Op 4 maart 2002 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

In goede orde heb ik de brief, gedateerd 20 november '01, van Mtr. Filip VAN ROYEN ontvangen inzake het ongunstig advies verleend door de Commissie voor Regularisatie op 18 oktober '01, betreffende uw regularisatieaanvraag 9100 2000 0125 00060.

Ik heb gemeend, bij het nemen van mijn negatieve beslissing, toch het advies te moeten volgen dat door de Commissie voor Regularisatie is geformuleerd geweest. De in de brief aangebrachte elementen zijn niet van aard om het ongunstig advies, - waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem -, noch om de motivering ervan te wijzigen.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beschikt u over 30 dagen om beroep in te stellen bij de Raad van State tegen deze beslissing."

Dit is de eerste bestreden beslissing;

1.5. Op 2 april 2002 ontving de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat het advies van de Commissie voor Regularisatie stelt dat er geen stavingstukken worden voorgelegd waaruit de aanwezigheid van de verzoekende partij in België sinds 1994 zou blijken terwijl zij reeds bij haar aanvraag alsook naar aanleiding van de behandeling ervan op de zitting diverse stukken heeft naar vorgebracht die haar aanwezigheid sinds 1994 bewijzen;

Overwegende dat de verzoekende partij haar aanvraag tot regularisatie heeft ingediend op basis van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999, dat luidt als volgt :

"Art. 2. Onverminderd de toepassing van artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is de wet van toepassing op de aanvragen tot regularisatie van verblijf die ingediend worden door vreemdelingen die reeds

daadwerkelijk in België verbleven op 1 oktober 1999 en die op het ogenblik van de aanvraag :

(...)

4/hetzij humanitaire redenen kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in hun land hebben ontwikkeld”

dat artikel 9, 9/, van dezelfde wet bovendien bepaalt dat voor de in artikel 2, 4/, bedoelde vreemdelingen het bij de aanvraag gevoegde dossier een bewijs moet omvatten “dat (hun) aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan en/of in voorkomend geval, het bewijs dat ze wettig in België verbleven hebben en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat ze in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen hebben om het grondgebied te verlaten”; dat uit deze bepalingen blijkt dat de vreemdeling die ‘duurzame sociale bindingen’ doet gelden, voorafgaandelijk het bewijs dient te leveren van zijn aanwezigheid in het Rijk overeenkomstig één van de bewijsmogelijkheden voorzien in artikel 9, 9/, van de genoemde wet van 22 december 1999;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag ondermeer een attest van dr. Ketels betreffende een consultatie in 1994, en diverse verklaringen van personen die getuigen de verzoekende partij sinds 1994 te kennen, heeft gevoegd; dat zij bij de behandeling van haar regularisatieaanvraag op de zitting van de Commissie voor Regularisatie een aantal verklaringen heeft neergelegd van familieleden die bevestigen dat de verzoekende partij sinds 1994 in België verblijft; dat noch uit het advies van de Commissie noch uit de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken kan worden afgeleid dat met die stukken is rekening gehouden; dat alleszins niet is gemotiveerd waarom deze stukken niet dienstig zouden zijn; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat krachtens artikel 14 van de Regularisatiewet niet zal worden overgegaan tot de uitvoering van een maatregel tot verwijdering, tot een definitieve beslissing over de regularisatieaanvraag is genomen; dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing tot gevolg heeft dat er opnieuw over de regularisatieaanvraag moet worden beslist; dat de rechtszekerheid vereist dat het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dat is gesteund op de verwerping van de regularisatieaanvraag mee wordt vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 maart 2002 tot weigering van regularisatie en het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 april 2002.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.